

## Mugurul de vis

Daniel Vișan-Dimitriu

---

Cuprinde-mi, toamnă, visul într-un cântec  
Purtat în vânt de frunze-ngălbenite  
Ce-și mor dorințele și cad, grăbite,  
Din ramul părăsit cu un descântec.

Îl du spre cer, spre norii ce-l așteaptă  
Cu ochii înghețați și-l cred prea trist,  
Ca o dorință scrisă-n acatist  
De-un suflet ce-și dorește calea dreaptă.

Nu-l sprijini de ei, sunt reci, n-au viață  
Destul cât să-nțeleagă visul meu!  
De poți, îndreaptă-l către Dumnezeu  
Ori spre a primăverii dimineață.

De va ajunge-acolo, din tristețe  
Va zămisli noi muguri, încercând  
Să înflorească fiecare gând,  
Cerându-i puritatea să învețe.

De-l duci mai sus, pe treptele-nțelepte,  
Fă-l cânt frumos, fă-l mugurul de vis  
Ce-a vrut să fie frunză-n Paradis,  
Dar n-a putut urca atâtea trepte.